

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Pretul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Pretul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei.		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 676 B ex 1928.

Notă oficială.

Se aduce la cunoștință absolvenților de teologie, că examenul de calificare pretească se fixează pe ziua de Marți 14 Februarie a. c.

Deci cei ce doresc să se supună examenului de calificare pretească, se provoacă să-și înainteze petițiunile, timbrate în regulă, până la 10 Februarie, alăturând următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Certificatele școlare anterioare studiilor teologice.
3. Absolutorul teologic.
4. Atestatele despre ocupațiunea în timpul dela terminarea studiilor teologice.
5. Taxa examenului.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 27 Ianuarie 1928.

Episcopul Diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

* * *

Nr. 5761 B 1927.

Notă oficială.

Acum de curând a ieșit de sub tipar lucrarea muzicală bisericească „Vecernia” și „Utrenia” de P. C. Ic. Mihail Berezovschi, dirijorul corului arhiepiscopal din Chișinău.

Lucrarea este întocmită pe note lineale și conține imnele Vecerniei și Utreniei din Triod, ss. Paști, și sfîntirea bisericii, pentru cor mixt, bărbătesc și pentru 3 voci. Costul unui exemplar este de 250 Lei. Se poate comanda dela Librăria diecezană.

Recomandăm cu toată căldura Onoratei Preoțimi parohiale această lucrare muzicală a

păr. M. Berezovschi, care este menită să contribuie și ea la cultivarea și dezvoltarea în popor atât a sentimentelor religioase, cât și a îndemnulului de bine pentru Biserica noastră ortodoxă.

Caransebeș, la 21 Ianuarie 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Datori suntem să ne păstrăm credința strămoșească.

P. V. GORNEANUL.

Sufletul nostru de român, este creat de credința strămoșească. Ea este izvorul forței și culturii noastre ca popor și ea este acel factor, care ne-a adus la această înaltă situație de întregire națională, în care ne găsim astăzi. Fiind acest subiect de-o importanță mare, poate fi privit din două puncte de vedere: din cel filozofic și din cel religios.

De credință se ocupă și filozofia ca și de orice obiect de studiu care se poate percepe de simțurile noastre dar . . . nu reușește, fiindcă, credința este un element mai presus de simțuri, este ceva transcendent; iar dacă există cineva care s'o studieze ca pe un «ce» care este deasupra simțurilor noastre, acela nici-odată nu va putea stabili niște norme, niște principii, de care conducându-te să nu poți greși, și care norme să-ți asigure fericirea, fie aici, fie dincolo de mormânt.

Mâncând dela acest adevăr, constatăm că numai religia a reușit în tot timpul să dea o cale sigură sufletului omenesc și tocmai din acest motiv datori suntem să rămânem și

de-acum înainte pe aceeași cale, pe care mergând strămoșii noștri întotdeauna au reușit.

Astăzi însă, trăim într'o atmosferă infectată de fel și fel de elemente cu tendințe distrugătoare, când sufletele își pierd înțelesul virtuților strămoșești și deodată cu acestea și caracterul statornic românesc și creștinesc.

Trăim vremuri când nu mai există limită între permis și nepermis, când aceste două se confundă. Trăim și ne sbatem într'un disechilibru moral, dus uneori până la extrem.

În această situație găsindu-ne, nu vedem cum unii indivizi abia-și câștigă o bucată de pâine, pe când alții, își adună imense averi, pe cale necinstită, neomenească și mai presus de toate necreștinească.

Astăzi conștiința este adormită și a devenit un fel de obiect ce se poate vinde oricui; de aici datorința noastră de-a lua toate măsurile preventive, pentru ca țara și neamul nostru să nu se prăpădească, ci dincontră să se realizeze cât de curând profetia lui Bolintineanu:

„Viitor de aur țara noastră are,
Și prevăd prin secolii a ei înălțare!“

Parte din tinerimea de astăzi, nu voiește să-și împodobească sufletul cu aureola virtuților strămoșești, își uită de sine și de menirea sa, cheltuindu-și averea și viața în petreceri și desfrâu, întocmai ca risipitorul evanghelistului.

Dacă astăzi copiii nu-și pot câștiga o educație sufletească în sinul familiilor lor, se explică din trei puncte de vedere: I ori părinții în urma ocupațiilor zilnice, n'au răgaz să se ocupe și de educația fiilor lor; II ori, aceasta n'o pot face fiindcă nici ei nu dispun nici măcar de un micuț bagaj de educație religioasă-morală; III și în fine sunt și părinți de aceia cari neglijează cu știința și voința, educația copiilor lor și cărora le face deosebită plăcere să-și vază micuții copilași înjurând, furând și spărgând capetele altora de seama lor.

Astfel stând lucrurile, încă n'am ajuns la adevărata prăpastie, mai este un singur pas pân' acolo; se pot îndrepta însă lucrurile și aici este competența școalelor. Durere însă, și pe acest teren este mult de dorit pentru că ele nu mai sunt capabile să formeze din copiii încredințați lor, caractere puternice, statornice ca ale strămoșilor lor.

Vor zice unii, că educația din familie este »*lotum factum*«, această afirmare nu poate sta. E drept, că și educația din familie are un rol și anume acela, de-a servi ca bază pe care să se clădească templul virtuților strămoșești; știm însă că micuții copii când intră în școală sunt cum zice un pedagog: »*tabula rasa*« și întocmai ca un aluat moale, căruia-i putem da forma ce-o dorim. Vedeți dară cum școalele ar putea forma din copii, caractere tari, oameni consecvenți, funcționari cinstiți și ostași adevărați ai regelui ceresc și pământesc.

Trăim vremuri când iubirea, aceea dintre frați — cimentată altădată de credința în Dumnezeu, — nu mai există; când căsătoriile nu se mai fac înaintea Altarului dumnezeesc, pentru că sunt înlocuite cu cele ilegale; bărbatul și femeia trăesc în concubinaj și de-aici răul cel mare care-i urmează: »*divorțul*«, copii născuți sunt părăsiți de părinții lor și lăsați așa plâpânzi în valea aceasta a plângerii, întocmai ca o neînsemnată frunză ce nu-și mai găsește alinarea în valurile furioase ale mării vieții acesteia.

Țăranii, părinții copiilor, în loc să premeargă cu exemple bune, fiilor lor, ei ce fac? În zilele de Dumineci și sărbători, când preotul — ministrul lui Dumnezeu pe pământ, — îi cheamă prin tragerea clopotelor la biserică, ca s'asculte cântările și rugăciunile frumoase ce le înalță lui Dumnezeu, îi vezi cum stau înaintea birturilor, unde ascultă cântările profane ale lăutarilor și în loc să se închine în biserică, ei închină la pahare cu otravă întru slava diavolului. Vedeți așa își petrece viața țăranul român, numai și numai în birturi unde-și tocește toți banii adunați cu sudoarea feței sale — peste săptămână — îmbogățind pe birtașul lacom și sărăcindu-se pe sine cu propria sa știință și voință.

Femeile și fetele, viitoarele mame, nu mai sunt ca mamele mamelor lor, s'au abătut și acestea dela chemarea lor, nu numai că nu-și obicinuesc copilașii de micuți să-și ridice mâinile curate către țeriuri, pentru ca atunci, când sunt mari să aibe dispoziție pentru rugăciune și să se închine în „Cortul sălășuirii mării lui Dumnezeu“, ca astfel pururea să petreacă și „să iubească bunăcuviința casei lui Dumnezeu“. Și nu numai că nu sunt mame adevărate ca, Cornelia, Monica etc... ci nu sunt capabile nici

să coase, nici să țese, ceea ce înseamnă că nu pot fi gospodine adevărate. În cele ale jocului și ale vrăjitoriilor, acolo — durere — sunt neîntrecute. Ei bine, în felul acesta neglijând creșterea copiilor lor, nici Statul nu se va aștepta și nu se va bucura de niște conducători conștii, vrednici și cinstiți.

Cu toții am uitat de idealurile înalte ale omului creștin și ne-am transformat în simple mașini fără suflet. Virtuțile din sângele nostru, vigoarea din trecutul neamului nostru trebuiesc trezite.

Credința noastră, prin înțelepciunea, bună-tatea și bogăția învățăturilor ei morale, este farul ce ne luminează căile, este busola ce ne va îndrepta cale pe mara vieții, conducându-ne spre limanul mântuirii.

Rolul cel mare pe care l-a avut religia ortodoxă în menținerea și prosperarea neamului nostru, ni-l arată paginile pline de parfumul vechimei istoriei noastre naționale. Credința noastră a fost și este strâns legată de dezvoltarea neamului românesc. Poporul nostru, plămădit în războaie și suferințe a găsit în religie, îndrumare, mângâiere și speranță. În vremurile îndepărtate când popoare barbare năvăleau, — întocmai ca lăcustele lui Ioiel, — pustiindu-ne țara, neamul nostru își câștigă tăria în lupte, din credința în cel Atotputernic. Această credință îi întărea puterea morală, îi dezvoltă virtutea și-i ajuta să câștige biruința. Nu puține sunt cazurile în istoria noastră, unde găsim crucea în fruntea oștilor, dând curajul și aducând biruința. Și acum avem de luptat în sinul vieții noastre de după război.

Lupta aceasta însă, e mai grea pentru că e lupta sufletească și tocmai aici ne arătăm mai slabi. În frământările în care trăim acum, singura cale ce ne poate scăpa este credința noastră strămoșească. Filosofia „modernă” în straturile de sus și ignoranța în pătura de jos, a produs această indiferență religioasă și slăbire morală. Ceea ce influențează asupra sufletelor și le dă curajul virtuților, este religia.

(Va urma).

Invidia

Prelegere din religie, de preotul Sinesiu Bistreanu.

Am citit într-o carte germană de povești și următoarea legendă: „Se știe pretutindeni, că apostolul Petru era cel mai iubit ucenic al Mântuitorului, și o știm și aceea că acest sfânt apostol a pățit moarte de martir pe timpul împăratului roman Nerone, și ajunsese în raiul ceresc și era foarte fericit. Dar o întâmplare îi pricinui de își uită de fericirea cerească și o tristeță neobicinuită îi cuceri sufletul; iar aceasta o observă și Mântuitorul și îl întrebă de pricina întristării, dar apostolul era atât de abătut că d'abia după o vreme îi răspunse: „Aveam o mamă, femeie bătrână și a reposedat de ună-zi. Și cum dânsa era o femeie mult cruțătoare, nu se îngrijea decât numai să câștige bani și avere, așa că și pe cei mai neputincioși cerșitori îi alunga cu ocară dela ușa ei și n'a miluit pe cineva c'un ban, ori c'o bucată de pâne... Și din pricina asta nici nu s'a învrednicit de împărăția cerească, și mă doare mult știind-o în iad.” Mântuitorul îi zise: „Și crezi tu, că ea s'ar simți fericită aici?” Cine ar putea fi nenorocit în rai?” răspunse cu convingere apostolul Petru.

Mântuitorul porunci unui înger ca să se pogoare în iad și să aducă pe mama sfântului Petru în raiul ceresc, iar El luă cu sine pe apostol și-l conduse pe o stâncă înaltă, dela ale cărei margini se vedea bine raiul și cei de acolo. Apostolul Petru exclamă de bucurie, observând că îngerul prinsese cu brațul său mijlocul bătrânei și o ridica în slave, dar mai multă bucurie îi pricinui împrejurarea: când văzu că vr'o zece osândiți se acățaseră de brațele, vespintele și picioarele mamei sale, ca să fie și dânșii scoși din acest loc de chin; iar împrejurarea aceasta — că și alții se mai pot mântui de osândă, o considera el de mare cinste pentru mamă-sa, dar spre mulțumirea sa observă că nici îngerul nu se împotriva, ci îi ridica mereu spre înălțime.

Dar mai apoi observă cu spaimă sf. Petru, că mamă-sa începe a fi impacientă, a gesticula, ba chiar a lovi și'n dreapta și'n stânga, ca să se desbare de acești osândiți nechiemați. Sărmanii osândiți însă să rugau cu umilință și-i implorau mila ei, și deși sf. Petru prin semne și strigăte o conjura ca cel puțin acum să fie miloasă cu cei nenorociți, ea desconsidera toate și lovia mereu, așa că să scăpase de toți aceștia, afară de o unică osândită — o femeie tineră — carea în desperația sa îmbrățișasă grumazul bătrânei și o ruga mereu plângând. Și era aproape afară din iad și sf. Petru mai că putea să-și întindă mâna să ia în primire pe mamă-sa, când aceasta cu o smuncitură zdravenă desface mâinile tinerei osândite și o aruncă în iad.

Dar în acest moment, când tinera osândită cădea în adâncime, îngerul încă începe a se afunda cu bătrâna și privindu-o cu compătimire, își eliberează brațul și ea cade cu o iuțea ametoare în întunecatul iad.

E o simplă legendă, o poveste chiar, și cât conține!

Cine mi-ar putea spune: ce patimă cucerise ființa bătrânei, că nu putea să sufere, să îngăduie și pe alții să fie fericiți dimpreună cu dânsa?

Ce îndemn ori pornire nenorocită sfătui pe o seamă de ingeri, în frunte cu Lucifer, ca să cârtească, — mai mult — ca să se răsvrătească contra mării și puterii făcătorului Dumnezeu?

„Oare Cain din ce pricină omoară pe unicul său frate, când observă că e favoritul (iubitul) Lui Dumnezeu?”

Arhieriei și cărturarii evrei, la al cărui îndemn prigonesc pe Mântuitorul, căci doară Hristos le vindecă slăbănogii, dă vedere orbilor, eliberează pe cei îndrăciți de duhul diavolesc și învie morții; deci pentru ce îl prigonesc?

Cine inspiră pe generalul Basta ca să trimită ostașii Valoni în cortul lui Mihai Viteazul, ca să-l omoară?

Știți cum se chiamă patima aceasta, carea roade inima omului?

Patima ori însușirea aceasta rea o numim invidia (pisma).

Și ne-o spune apriat evang. Marcu XV. 10. „Pilat știe că arhieriei pentru pismă le-a predat pe Iisus Hristos”.

E o nenorocire mare invidia, o nenorocire care a demolat cetăți, a nimicit chiar popoare.

Și cât de bun și milostiv e Dumnezeu cu omenimea!

Ne-a înzestrat cu atâtea însușiri frumoase și folositoare, cari produc fericirea, și totuși ne simțim nevrednici de acestea, căci nu tot natul e sorocit fericirii cerești și mai ales nu e acela care nu simțeste bucurie când observă pe altul fericit.

Evang. Ioan zice, că: „Dumnezeu este iubirea și celce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu într'ânsul” I, 4, 16.

La munți cugetele să ne ridicăm, ca și acolo să ne convingem de nemărginita iubire dumnezească față de lume; căci la acea înălțime aflăm că din creștetul muntelui izvoresc în prisosință apele spre folosința omului și a animalelor.

Iubirea a îndemnat pe vecinicul Părinte, ca pe noi ființe omenesti și cu rațiune să ne facă, să ne ridice demnitatea, înzestrându-ne cu har și dar și binecuvântându-ne ca pe niște copii iubiți ai lui. Tot nemărginita sa iubire îl îndeamnă ca să ne jertfească pe unicul său fiu, carele coborîndu-se pe păcătosul pământ, să ne mântue de cercarea satanei.

Tot din pricina iubirii ce ne-o păstrează, prin sf. Duh ne dăruiește minte, acoperemânt păzitor.

Dumnezeu, neconstrâns și mult iubindu-ne, ne umple cu binefaceri și bunătăți.

Și noi să-l imităm (urmăm) deci, iubind pe semenul nostru, dovedind bunătate și milă de-o potrivă celui drept și celui păcătos.

Iubirea e o lege vecinică, vestită lumii de Mântuitorul, căci Făcătorul a dat întâiului om suflet din suflarea sa, ca veștind să stăpănim o lume; iar: „Celce nu iubește, n'a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu

este în iubire” I. Ioan, 4, 8. Și celce pre Dumnezeu nu iubește, și-a pierdut suflarea dumnezeiască, și-a pierdut raiul ceresc.

Invidiosul e celce pierde ceriul, că-l pare rău, se supără pentru norocul ce l-a ajuns pe altul, și nu ar da voie ca altul să vadă un bine; mai mult pune piedeci și să silește a micșora meritul altuia, prigonește pe cei sărguincioși și înzestrați cu însușiri frumoase și bune, pe cei spornici în lucru.

Iubirea derivă dela Dumnezeu; din diavolul s'a plămădit invidia. Invidiosul e vrăjmaș învățătorei și evangheliei lui Christos și îi împotriva voinței lui Dumnezeu, căci Dumnezeu pe toți ne îmbrățișează cu iubire și ne navuțește cu daruri. Unde se cuibărește invidia, acolo sporește puterea diavolului și sufletul unui astfel de om e chip și asemănare întunerecului, aceștia devin monstri și primejdioși omenimei.

Și invidia e foarte răspândită între noi, că e ca morbul infect și lipicios și foarte neînsemnat e numărul celor cari nu-s conduși de invidie.

Sunt flori din cari albinele sug miere, ca iarăși tot din aceste flori paianjenii să producă venin.

O faptă bună îndeplinită de cutare individ, e pentru cei onești și drepti motiv de laudă și exemplu de urmat, iar pentru cei invidioși e pricina urei, vorbirei de rău și a prigonirii.

Invidiosul e fără caracter, mic de suflet, perfid; d'aceea e și disprețuit de cei onești.

Invidiosul se aseamănă scorpiei, care în răutatea sa își mușcă din propriul trup ca să moară, astfel și el își sapă propriul mormânt, se izolează de lume; iar oneștii vor evita contactul cu ei.

Credem că suntem scutiți de invidie? Ar trebui așa să fie; să ne nevoim a o smulge din inimă, ca să nu ne admonieze cerescul Părinte: „Oare pentru-că sunt eu bun, e viclean ochiul vostru?”

Tot un soi de invidioși erau și lucrătorii viei, că de să ndestulau cu plata oferită și dacă dovediau ei sinceră iubire față de consoții sosiți mai târziu, nici stăpânul nu-i dojenea.

Să nu fim de rea credință, ci cu dragă voie să concedem la toți cele bune în navuțească-se fiecarele și să se căpătuiască măreț, fie sănătoși și n'dregătorii înalte.

Să ne păzim de rea credință, dorindu-ne reciproc binele, buna sporire și cinste; căci soarele lui Dumnezeu își împrăstie razele sale binefăcătoare spre toți de-o potrivă.

Să ne silim ca pe cale cinstită să ne câștigăm cele de lipsă ale traiului vieții, prin omenie să fim de folos neamului, invidiosul urlă de durere ca un câine turbat, și sermanul la ultima judecată nu va afla odihnă și liniște.

Deplângă fiecarele greșelele proprii și să se îngrijească de viitor, ca s'ajungem a ne ivi fără sfială și cu curagiu în ziua marei judecăți.

Var, 5/18 Decembrie 1922.

ȘTIRI

Locale: Dumineca trecută, 22 Ianuarie, a fost Dumineca lui Zacheiu. Apostolul zilei a cuprins un mănunchiu de sfaturi pastorale, sfaturile dumnezeesului Pavel către ucenicul său Timoteiu cel prepus asupra bisericii din Efes. **Evangelia** Duminecii a fost edificător interpretată de P. S. Sa, după Sf. Liturgie. Arătând, că Zacheiu cel mic de stat era vameș de meserie, a lămurit în ce consta ocupațiunea aceasta atât de rău văzută de Evrei, îndeosebi de fariseii lor. Prin faptul, că era o funcție oarecum de stat — era odioasă; iar prin natura ei espusă să ispitiască mai dinadins la păcat — vameșia era pentru Evrei un lucru păcătos, necurat chiar. Christos Dumnezeu cunoaște *credința* lui Zacheiu, îl cheamă să se coboare din dud și întră în casa lui. Poporul e nedumerit că Iisus întră în casa păcătosului. Domnul însă le spune că și acesta fiul lui Avraam este.

„Din credința lui Zacheiu să învățăm a crede, a crede cu nestrămutare în bunătatea și răbdarea lui Dumnezeu, ca și despre noi să se zică *cu adevărat astăzi mântuire s'a făcut casei acesteia*“.

Mărti în 24 Ianuarie, s'a serbat *Unirea Principatelor*. În biserica noastră catedrală s'a făcut slujbă la 10 ore. Au participat la serviciu toate școalele din oraș. Oficialitățile și armata. După Doxologie Prea Sfinția Sa, Episcopul nostru a făcut un scurt istoric al zilei comemorative. „Unirea Țării românești cu Moldova, s'a făcut cu greu și numai după multe jertfe, căci toate lucrurile mari se fac așa, dar cu atât mai durabile sunt ele“. Unirea lor s'a făcut și maxima „unde-i unul nu-i putere, unde-s doi pūtere crește“ s'a adevărit pe deplin. Căci buna înțelegere naște lucrurile cele mai mari, cari altfel sūnt imposibile de înfăptuit.

După terminarea slujbei de rugăciune a urmat în apropierea sfintei biserici — defilarea armatei în fața P. P. S. S. L. L. Episcopului Iosif, Arhiereului Filaret și a corpului de oficeri.

Sâmbătă, în 28 Ianuarie s'a oficiat și în biserica noastră *Parastas* pentru defunctul rege Ferdinand I. A servit însuș P. S. Sa. Episcopul nostru, asistat de preoții Gheorghe Noaghea, Liviu Cornean, Petru Bancea și diaconul Teodor Roșca. După parastas P. S. Sa a ținut o scurtă dar simțită cuvântare, arătând senzul acestei rugăciuni ce se face la jumătate de an dela moartea întâiului rege al tuturor Românilor.

Principele regent Nicolae a fost însărcinat de Inalta Regență cu conducerea întregii oștiri în calitate de președinte al sfatului inspectorilor de armată pe care până acum l-a prezidat numai Regele. Decretul de numire a fost semnat de ceilalți doi membrii ai Regenței.

Minte și creier. Deși se spune, că omul cu atât e mai cuminte cu cât are creier mai mare, experiențe, din ce în ce mai numeroase desmintește această afirmațiune. Așa, despre scriitorul francez de mare talent Anatole France medicii spun că a avut un creier foarte mic. Până când greutatea medie a creierului bărbătesc este de 1100—1200 grame, creierul scriitorului nu cântăria decât 1037 gr, deci era subt medie. Aceasta este o dovadă mai mult, că mintea și creierul nu sunt identice, cu atât mai vârtos nu sunt una cu sufletul.

Dansurile moderne — dansuri imorale. S'a scris de atâtea ori în gazete — în cele străine și într'ale noastre — împotriva dansurilor moderne cari propagă fâțiș imoralitatea. Ar trebui să plece de sus un curent, o interdicție generală a jocurilor ce n'au nimic comun cu sufletul nostru, ce n'au gingășie, nici estetică și sūnt pe picior de luptă cu moralitatea.

Deunăzi un mare ziar din Capitală scria că părinții unor atari elevi au intervenit până și la redacțiile foilor să miște lumea și s'o întărite împotriva acestor dansuri cari introduc anarhia distrugând liniștea și bucuria părinților. Dacă într'unele state (b. o. Grecia) s'au luat măsuri împotriva fustelor scurte, iar într'un oraș din Spania se pune astăzi dare pe amatoarele de haine scurte — de ce nu s'ar putea da și la noi anumite restricții în ce privește dansurile moderne!

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consistoriu eparhial din Caransebeș Nr. 5276 E ex 1927 ddto 29 Decemvrie, se escrie licitație minuendă pentru darea în întreprindere a zidirii unei noi biserici ort. rom. din Coștei (Kustilj) via: Vrsac, care se va ținea în **18 Februarie 1928 la ora 10 a. m.**

Prețul de esclamare al zidirii bisericii noi, este de 989.590,55 Dinari.

Reflectanții vor avea să depună ca vadiu 10% din prețul lucrării în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile.

Specificarea de spese și condițiunile de licitare se pot vedea în ori care zi la oficiul parohial din loc.

Se observează, că comuna bisericească va încredința lucrarea aceluia întreprinzător, în care are mai multă încredere fără considerare la oferta făcută, eventual nu primește nici o ofertă și că nu rebonifică celor ce iau parte la licitație nici un fel de spese.

Spesele contractului, timbre, precum și spesele pentru câștigarea dreptului de zidire le va suporta întreprinzătorul.

Coștei (Kustilj), 14 Ianuarie 1928.

Comitetul parohial.

Act de mulțumire.

În ziua de 24 Decembrie (Ajunul Crăciunului) 1927 s'a aranjat o frumoasă sărbătoare a „Pomului de Crăciun” pentru deținuții din Penitenciarul din localitate.

Mulțumită inițiativei luate de „Societatea ortodoxă națională a femeilor române din Caransebeș”, sărbătura a succedat peste așteptare. Grăbit-au Doamnele membre ale Societății cu darurile lor, unele cu colaci și prăjituri, altele cu colaci și poame, iar altele cu daruri în bani gata, pe care s'au cumpărat slănină și țigări și au grăbit cu inimă curată și cu adevărat creștinească, căci doreau să ștergă lacrimile de durere de pe fețele acestor nenorociți și să-i facă să înțeleagă și pe ei, că sărbătura pămânilor și a bunei voiri între oameni a sosit și pentru ei.

Mă văd deci îndemnat, să aduc mulțumiri, și pe această cale, comitetului Societății de mai sus care a luat inițiativa acestei sărbători, și îndeosebi Doamnelor și Domnișoarelor care au oferit daruri: L. Ancușa, E. Biju, M. Bagiu, Al. Balaș, M. Băloni, A. Balint, E. Călițiu, M. Călițiu, L. Cloșan, L. Domășneanu, V. Donna, Cor. Donna, M. Jumanca, V. Jian, N. Lăzăroi, Ec. Cr. Metzger, Eul. Oprea, M. Ognanovicu, V. Orzescu, A. Pepa, Cor. Popovicu, L. Petrovicu, M. Radulescu, V. Săgărcean, A. Suru (Lederu), St. Târziu, M. Teleki și Melania Vasilevicu.

Bunul Dumnezeu să le răsplătească cu mila sa cea bogată, căci faptă cu adevărat creștinească au făcut.

Caransebeș, la 20 Ianuarie 1928.

Protopresb. **Romul G. Ancușa**
spiritualul Penitenciarului.

Act de mulțumire.

„Societatea ortodoxă națională a femeilor române din Caransebeș” a aranjat în ziua de 15 Decembrie 1927 o serată teatrală, predându-se piesa: Fluierul fermecător.

Cu acest prilej au biruit a suprasolvi, pentru scopurile Societății noastre, doamnele și domniile următoare: Câte 200 Lei: P. S. S. Episcopul Dr. Iosif Tr. Badescu și I. Orzescu, președ. Com. de avere. Câte 120 Lei: prof. Dim. Popescu. Câte 100 Lei: P. S. S. Arhiereul Filaret Musta, președ. Trib. Dr. G. Labonțiu, dir. gen. Al. Balaș și diaconul Teodor Roșca. Câte 60 Lei: D-na P. Talpeș. Câte 40 Lei: D-nele Udria, E. Andreiu, E. Jebelean și d-șoara Of. Deac. Câte 30 Lei: G. Vasilescu, L. Ancușa și domnișoara Vasilevicu. Câte 20 Lei: N. Cornean, Al. Pasere, N. Todorovicu, Tr. Aliontie și I. Ferdian. Câte 10 Lei: Sofia Lalescu.

Primească marinimoșii donatori, și pe această cale, mulțumirile noastre pentru darurile lor.

Caransebeș, la 20 Ianuarie 1928.

Comitetul.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

No. 597 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că conform deciziei judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1119/1927 efectuându-se execuțiunea la

24 August 1927 în favorul următorului Iancu Beg din comuna Marga reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1607 Lei — bani capital și acces. mobile sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 10.000 Lei — bani și anume: 1. Doi cai, unu roșu și unu negru de 8 ani, 2. Un porc alb de un an, 3. Una clae fân, 4. Una cadă mare, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5217/1927 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 1607 Lei — bani capital, cu 12% interese din 18 Februarie 1927 și speșele de 1178 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 6 Februarie 1928 la orele 2 p. m. în comuna Marga la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 5 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 668 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4168/1927 efectuându-se execuțiunea la 3 Septembrie 1927 în favorul următoarei Prima Cassă de Păstrare S. p. a. din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 7000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 22.000 Lei — bani și anume: 1. Doi boi, 2. Un vițel, 3. Una vacă roșu cu alb, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5845/1927 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 7000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 6 Aprilie 1927 și speșele de 2877 Lei 80 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 6 Februarie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Marga la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 5 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

„MEHADIA“ CASSĂ DE PĂSTRARE SOCIETATE PE ACȚII ÎN MEHADIA**Convocare.**

Domnii acționari ai casei de păstrare „Mehadia“, soc. pe acții, sunt invitați cu tot respectul a participa la a

XXIII-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ,

care se va ține la 20 Februarie 1928 la orele 10 a. m., în localul institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Alegerea a 2 membri pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului de gestiune 1927, prezentarea bilanțului, raportul comitetului de supraveghiere și darea absoluturului, propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere referitor la împărțirea profitului pe anul de gestiune 1927.
3. Alegerea a 2 membri în direcțiune conform §§-lor 16 și 56 din statute.
4. Alegerea membrilor în comitet.
5. Propuneri.

DIRECȚIUNEA.

Pentru a putea exercita dreptul de votare, fiecare acționar trebuie să depună la institut acția sa dimpreună cu cupoanele, până la 17 Februarie 1928, la 10 ore a. m.

ACTIVA		CONTUL BILANȚ PRO 31 DECEMVRIE 1927		PASIVA	
Casa în numerar	434.816 96	Capital social	200.000 —		
Cambii	2.839.861 —	Fond de rezervă general	113.438 12		
Realități	9.090 50	„ „ pt. dubioase Lei 30.000·39			
Efecte	7.000 —	Dotățiunea anului 1927 „ 54.000 —	84.000 39		
Casa de păstrare postală	1.233 84	Fond de binefacere	3.000 —		
Mobilier	283 50	Depuneri spre fructificare	2.595.506 42		
Debitori	891 45	Dividende neridicate	2.496 —		
		Interese transitorii	200.000 —		
		Venit curat	94.736 32		
	3.293.177 25				3.293.177 25

SPESE		CONTUL PERDERE & PROFIT PRO 31 DECEMVRIE 1927		VENITE	
Interese depuneri	340.893 91	Interese scont	146.537 —		
Dare după interese depuneri	31.017 70	„ efecte	4.330 —		
Competițe de timbru	1.625 —	Chirie	12.500 —		
Diverse impozite	51.904 45	Proviziuni	655.627 50		
Salare	252.000 —	Diverse	41.774 88		
Dotarea fondului de rezervă pentru dubioase conf. § 32 b. a legii de contrib.	54.000 —				
Spese diverse	34.592 —				
Venit curat	94.736 32				
	860.769 38				860.769 38

Mehadia, la 31 Decemvrie 1927.

Martin Cincheza m. p.
contabil

Ilia Ioan m. p.
cassar

DIRECȚIUNEA :

George Popescu m. p.
președinte

Simeon Ion m. p.
dir. executiv

Martin Cincheza m. p.

Iosif Capușa m. p.

Ienache Cena m. p.

Iosif Rittersporn m. p.

Grigorie Popescu m. p.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE :

Subsemnatul comitet de supraveghiere examinând conturile prezente, le-am aflat în ordine și consonanță cu registrele institutului.

Nicolae Hiclean m. p.

Samailă Vladucean m. p.

Iosif Țepeneag m. p.

Ion Blîdariu m. p.

„PÂRVOVANA“ CASSĂ DE PĂSTRARE CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN PÂRVOVA**CONVOCARE.**

Domnii acționari ai casei de păstrare „PÂRVOVANA“ ca soc. pe acții în Pârvova sunt invitați la a

XXI-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ

care se va ține în Pârvova la 4 Martie 1928 la oarele 10 a. m. în localul institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Designarea unui notar și alegerea a doi membri pentru autentizarea procesului verbal.
3. Raportul Consiliului de administrație și al cenzorilor despre agendele anului de gestiune expirat. Pertractarea și aprobarea bilanțului. Darea absolutului. Propunerea Consiliului de administrație și a cenzorilor referitor la distribuirea beneficiului net.
4. Alegerea a 2 membri în Consiliul de administrație în urma mandatelor expirate prin vechime.
5. Alegerea a 3 membri în comitet pe durata de 3 ani.
6. Modificarea statutelor.
7. Eventuale propuneri conform §-lui 11 din statute.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

N. B. Domnii acționari, care doresc a participa cu vot decisiv în persoană sau prin plenipotențiat sunt rugați a-și depune acțiile eventual plenipotențiile până în 1-lea Martie oarele 10 la cassa institutului.

Femeile se pot reprezenta numai prin persoane, cari au deus deja acțiile la institut.

ACTIVA**CONTUL BILANȚ LA 31 DECEMBRIE 1927****PASIVA**

Cassa în numerar		268.486	Capital de acții	105.000	
Cambii de bancă	1,892.672		" " " em. IV.	44.565	149.565
" " " cu ipotecă	1,381.250	3,273.922	Fond de rezervă	66.500	
Bon la bănci		25 27	" " " pentru pretens. dub.	120.000	
Efecte		32.250	" " " special	2.500	
Mobiliar		1	" " " pentru binefaceri	10.000	199.000
			Depuneri spre fructificare		2,459.444 50
			Creditori		147.946
			Reescont		268.200
			Dividendă neridicată		3.614 25
			Interese transitorii anticipative		262.000
			Profit net		84.914 52
		3,574.684 27			3,574.684 27

DEBIT**CONTUL PROFIT ȘI PERDERE PRO 1927****CREDIT**

Interese de depunere	370.255 50		Dobânzi și diverse venite		882.071 02
" " reescont	185.508		Interese după efecte		3.545
" " cont-curent	23.026	578.789 50			
Darea către stat și comună		31.919 62			
Impozit de 1% cifra afacerii		3.364			
Salare		55.200			
Chirie		9.000			
Servitori		6.000			
Spese: registre, imprimare, telefon		56.428 38			
Incălzit și spese de călătorie		60.000			
Dotare pentru pretens. dubioase		84.914 52			
Profit net					
		885.616 02			885.616 02

Pârvova, la 31 Decembrie 1927.

Miulescu
dir. executiv

Constantin Topleceanu ss.
cassar

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Carol Schwab ss. Isidor Tătariu ss. Romulus Boldea ss. Gheorghe Usonescu ss.
Matei Teleaga ss. Petru Miulescu ss. Bela Bagoly ss.

Subsemnatul comitet de cenzori am revidat și examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului.

Pârvova, la 15 Ianuarie 1928.

Danila Laltin ss. Isac Hațegan ss. Gheorghe Jurcescu ss. Constantin Glurginca ss.
președinte Ila Draghiciu ss. Petru Baderca ss.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș